

RAMON HUMET

(Barcelona 1968)

Llum, per a cor a cappella (2013 - 2016)

I. Tanca els ulls

Serenament tanca els ulls,
desclou la mirada interior.
Feliç i sol·lícit davalla
al cim de la claror increada.

Sense presses ni propòsits
abisma't al fons sense fons.
Allà, dòcil al sant badar,
aquieta't sense neguit.

Amb gratitud i gratuïtat
viu el gaudi del Silenci,
la plenitud de la Comunió.

Deixa't pacificar per la Pau!
Deixa't amarar per Déu!
Deixa que Déu llui dintre teu!

Vicenç Santamaria

Ermita de la Santa Creu, 17 de gener de 2016

II. Camina endins

En silenci, camina endins.
Endins teu, tranquil·lament.
Cap endins, com un nin.

Com un nin camina ben endins
i voreja la pregonesa de Déu.

Camina. Endins. Confiat.

Vicenç Santamaria

El Miracle, 1 de novembre de 2014

III. Baixa al cim de l'Ànima

Baixa, tranquil·lament,
al cim de l'Ànima,
i seu-hi plàcidament,
sense neguit
i àvid de res.

Indret íntim, serè,
cimal silenciós,
on Llum i Pau
brollen pertot.
Endins i enfora,
broll nítid,
do roent,
amor vers l'Amor.

Al cim més profund
el doll s'aviva
quan es prodiga
en tot, en tothom.
Tot va vers el Tot.

Vicenç Santamaria
El Miracle, 26 de maig de 2013

IV. Pedra nua

Damunt la fredor de la pedra nua,
amortallat amb zel pel gran silenci,
jeu, lluminós, el plançó de la Pau.

Vicenç Santamaria
Montserrat, 26 de març de 2016, Dissabte Sant

V. Pau al Cor

El Cor es bada a l'infinit.
El Cor estima a desdir.

Silenci, portal cap al món.
Silenci, portal que acull el món.

Ara, res no exclou res.
Ara, el Tot ho inclou tot.

Temps i espai s'abracen.
Cos i Cor s'abracen.
Raó i Esperit s'abracen.

La Pau és llavor de Vida.
El viure de cadascú la fa Viure.
Anhelar-la és arrelar-la.
El seu areny, el nostre ser.

Vicenç Santamaria
Ermida de la Santa Creu, 23 d'abril de 2013

VI. Engrunes de Llum

Arrecera't cap al tard amb el sol.
Asseu-te: el sol s'ajeu silent.
Calla: silent es desvetlla la lluna.
Recull-te: la lluna crida Venus.
Corcentra't: Venus veu venir la nit.
Corbuida't: la nit engruna els estels.
Reposa: els estels enfilen l'espai.
Contempla: l'espai camina vers l'infinit.
Vetlla: l'infinit anuncia el Misteri.
Abraça, tot tu, el Misteri dins teu, en tot i pertot.

Vicenç Santamaria
Asnurri, estiu 1991

VII. Atleluia

Atleluia! Atleluia! Atleluia!
Així canta qui viu, feliç, el do de la Vida.
Atleluia! Atleluia! Atleluia!
Així prega qui rep el do de la Pau.
Atleluia! Atleluia! Atleluia!
Així s'arbora qui l'Amor aflama d'Amor.
Atleluia! Atleluia! Atleluia!

Vicenç Santamaria
Montserrat, 21 de març de 2016